

HÍVOM A CSALÁDOKAT 2011-BEN, A CSALÁD ÉVÉBEN

„... ÉS KETTEN EGY TEST LESZNEK, NAGY TITOK EZ!” (EF 5, 32)

DECEMBERI LEVÉL A CSALÁDOKHOZ, A HÁZASPÁROKHOZ, A JEGYESEKHEZ ÉS A SZERELMESEKHEZ, A CSALÁDOKAT SZERETŐ SZERZETES- ÉS PAPTESTVÉREKHEZ, ÉS MINDENKIHEZ, AKI A CSALÁD ÉS AZ ÉLET MELLETT ÁLL

Micsoda merészség volt fiatalon, amikor még nem tudhattuk, hogy az előttünk álló élet mennyi meglepő fordulatot tartogat számunkra, kimondani egymásra az IGEN-t, eltökélten megindulni az eggyé válás útján! – mondta egy idős férj sokadik házassági évfordulójukon. A teljes önátadásban eggyé válni és ugyanakkor megmaradni önmagunknak megoldhatatlan feladatnak látszik. Minden ember egyedi, megismételhetetlen teremtménye Istennek, nem adhatja fel egyéniségét, egyedi adottságait, nem is egyesítheti tulajdonságait a másikkal. Hogyan is válhatna egyikük szépsége, ügyessége, okossága kettejük közös, egyesített szépségévé, ügyességévé, okosságává? Ha viszont mindketten megmaradnak maguknak, önmaguk kiteljesedésén munkálkodnak, nem fognak-e egymástól elidegenedni?

Nehezen megválaszolható kérdések ezek azok számára, akik csak a maguk emberi erőire, a természet adta lehetőségekre akarnak támaszkodni. Akiiket azonban a Szeretet köt össze, és tudják, hogy „ketten hármásban vannak”, hogy Isten, aki maga a Szeretet, mindig velük van, hiszen Ő is kimondta rájuk az IGEN-t, bátran indulhatnak egymás felé. Nagy titok ez: ahogy a három isteni személy – Atya, Fiú és Szentlélek – egysége tökéletes a személyiségek teljes tiszteletben tartásával, úgy a házaspár is eggyé válhat anélkül, hogy a feleség feladná egyéniségét, a férj pedig magát a család egyedüli képviselőjének, megjelenítőjének tartaná. A titok nyitja pedig a Szeretet: a Szentháromságot a Szeretet egyesíti, a házaspárt is csak a Szeretet teheti eggyé.

Milyen elképzelések volt az eggyé válásról házasságkötések idején? Voltak-e példaképeitek, mit akartatok eltanulni tőlük?

A férfi és a nő kapcsolatához harmadikként Isten társul: „Ha valaki szeret engem, megtartja szavamat. Atyám is szeretni fogja őt, hozzá megyünk, és lakóhelyet veszünk nála.” (Jn 14,23) A szeretet a feltétel, Jézus semmi egyéb kikötést nem tesz. Az ember tehát szabad, dönthet: kinyitja-e a kaput az Atya, a Fiú és az egység lelke, a Szentlélek előtt, hogy „lakóhelyet vegyenek nála”. Istent sem lehet „kényszeríteni”, hogy azt tegye, amit mi jónak gondolunk. Akaratát az embernek is tisztelnie kell. Jól tudta ezt Péter apostol is, amikor azt mondta Jézusnak: "Uram, jó nekünk itt lenni! *Ha akarod*, csinálok itt három sátrat..." (Mt 17,4)

A jó, a szeretet melletti döntés mindennapos feladat. Mi segít ennek a döntésnek a meghozatalában? Idézzetek fel életemekből olyan nehéz döntéseket, amelyek meghozatala előtt őszinte szívvel tudtátok kimondani: Legyen meg a Te akaratod!?

Az ember kapcsolataiban teljesedik ki. Minden ember egy kapcsolat gyümölcse, szülei kapcsolata révén jön világra, és kapcsolatok nélkül képtelen lenne felnővekedni, érett emberré válni. A férfi és a nő egymást kiegészítik, kapcsolatuk nélkül egyikük sem teljesezhet ki. A két nem egymásra utaltsága a legalapvetőbb emberi kapcsolat: „Nem jó, hogy az ember

egyedül van: alkossunk hozzá illő segítőt is!” (Ter 2, 18)

Az emberpár kapcsolatában is Isten képmása, Isten ugyanis természeténél fogva kapcsolat: az Atya, a Fiú és a Szentlélek egymással való kapcsolatában létezik. Az Atya atya, mert Tőle születik a Fiú, a Fiú pedig életét az Atyától kapja, a Szentlélek a személylé vált szeretet és kommunikáció az Atya és a Fiú között.

Isten kapcsolatban él, kapcsolatban akar lenni legkedvesebb teremtményével, az emberrel, akinek kedvéért az egész világmindenséget megteremtette. Az Ószövetségi Szentírásban sok utalást találunk erre, Isten keresi a kapcsolatot az emberrel Ábrahám, Mózes, a próféták közvetítésével, az Újszövetségben pedig emberré lett Fiát küldi közénk. Jézus Krisztus megalapítja az Egyházat, melyben az egész emberiség úton van „ember és Isten örök menyegzője” felé. Így válik a házasság Isten és ember szövetségének jelévé.

Mi határozza meg kapcsolataidat? Idézzétek fel azokat a kapcsolataitokat, amelyek segítettek személyiségetek kibontakozásában!

A házastársi szeretetet nem a sok, mégoly szép beszéd jellemzi, hanem az állandó, minden egyéb fölé helyezett szeretetteljes, bensőséges kapcsolat és a tett, melyben mindkét fél mindazt, ami az ő sajátja (a lelke, a szíve, a teste) összekapcsolja azzal, ami házastársának a sajátja (a lelkével, a szívével, a testével). Így válik a kettő egyé, lesz a két „ÉN”-ből egyetlen „MI”.

Mivel Isten a Szeretet, élete teljes, soha el nem múló, szüntelen szeretet-túlcsordulás a Szentháromságban és a Szentháromság által, állandó kölcsönös ajándékozás az isteni személyek között, akik így válnak „MI”-vé, anélkül, hogy egyediségüket (és különbözőségüket) feladnák. Isten az embert meghívja: lépünk kapcsolatba vele, nyílunk meg számára, hogy eleven szentháromságos életében részesíthessen minket, ahogy ezt a keresztségben megígérte: „Aki abból a vízből iszik, amelyet én adok neki, soha többé nem szomjazik meg, hanem a víz, amelyet adok neki, örök életre szökellő vízforrás lesz benne.” (Jn 4, 14)

Ketten – hármásban, ez a boldogságra vezető kapcsolat. „Ezért az ember elhagyja apját és anyját, a feleségéhez ragaszkodik, és ketten egy testté lesznek. Nagy titok ez; én pedig Krisztusról és az egyházzal mondom!” (Ef 5, 31-32)

Bíró László
az MKPK családreferens püspöke
a Magyar Katolikus Családegylet elnöke